

ספר רביעי

ליום חמישי

צ.

תפלה זו כמראה דוד כתובה כך והיתה קבלה אצלו שמשה רבינו אמרה ויסרת בספרו וכדבר בוסרים גדולים כקוצר ימיו של אדם ומעורר אדם לתשובה בפרשות יומים שלא יתגאה בזה העולם :

א תפלה למושה איש-האלהים אדני מעון אתה
היית לנו בדר ודר : ב בטרם | הרים ילדו ותחלל
ארץ ותבל ומעולם עד-עולם אתה אל : ג תשב
אנוש ערדפא ותאמר שובו בני-אדם : ד כי אלף
שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה:
ה זרמתי שנה יהיו בפקר כהציר יחלף : ו בפקר
יצין וחלף לערב ימולל ויבש : ז כי-כלינו באפה
ובחמתך נבהלנו : ח שתה עונתינו לנגדה עלמנו למאור
פניך : ט כי כל-ימינו פנו בעברתך כלינו שנינו כמור
הנה : י מירשנותינו | בהם שבעים שנה ואם בגבורת
שמונים שנה ורהבם עמל ואון פייגו חיש וגעפה:
יא מירודע עז אפה וכיראתך עברתך : יב למנות
ימינו בן הודע ונביא לבב הכמה : יג שובה יהוה
עדימתי והנחם על-עברך : יד שבענו בפקר חסדך
וגרננה ונשמחה בכל-ימינו : טו שמחנו כימות עזיתנו
שנות ראינו רעה : טז יראה אל-עברך פעליך
והדרך על-פניהם : יז ויהי | נעם אדני אלהינו עלינו
ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו :

צא.

זה המזמור הוא לעורר לב העם לחסות תחת כנפי שכינה. גם בו ענין ארבעה תקופות וכי הם אשר מושלים עליהם וכל שומר נפשו ירחק מהם :

א ישוב בסתר עליון בצל שדי יתלונן : ב אמר
ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח-בו : ג כי הוא
יצילה מפח יקוש מדבר הוות : ד באברתו | יסד לה
ותחת-כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו : ה לא תירא
מפחד לילה מחץ יעוף יזמם : ו מדבר באפל יהלך
במקטב ישוד צהרים : ז יפל מצדה אלה ורכבה מימינה
אליה לא יגש : ח רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
תראה : ט כי-אתה יהוה מחסי עליון שמתי מעונה:
י לא-תאנה אליך רעה ונגע לא-יקרב באהלך :
יא כי מלאכיו יצוה-לך לשמרה בכל-דרכיך : יב על-
בפים ישאונה פורתך באבן רגלך : יג על-שחל ופתן
תדרך תרמס כפיר ותנין : יד כי כי חשק ואפלטו
אשגבהו כירידע שמי : טו יקראני | ואענהו עמו
אנכי בצרה אחלצהו ואבפרהו : טז ארך ימים
אשביעהו ואראהו בישועתי :

צב.

זה המזמור אמרו הלויים בשיר על הרוקן כבה"מ ביום השבת ומדבר מענין עה"ב ומדבר על לב הכרוכאים בוסרים :

א מזמור שיר ליום השבת : ב טוב להודות ליהוה
ולומר לשמך עליון : ג להגיד בפקר חסדך ואמונתך
בלילות : ד עלי-עשור ועלי-נבל עלי הגיון בכנור :
ה כי שמחתני יהוה בפעלה במעשי ידיך ארגון :
ו מהגדלו מעשיך יהוה מאד עמקו מחשבתך :
ז איש-בער לא ידע ובסיל לא-יבין את-זאת :
ח בפרח רשעים | כמו עשב ויצאו כל-פעלי און
להשמדם עדי-עד : ט ואתה מרום לעלם יהוה :
י כי הנה איביך | יהוה כירחנה איביך יאבדו-יתפרדו
כל-פעלי און : יא והרם פראים קרני בלתי בשמן-רענן :
יב ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה
אזני : יג צדיק פתמר יפרח כארז בקננון ישגה :
יד שתולים בבית יהוה פחצות אלהינו יפריחו :
טו עוד ינוכחו בשיבה רשעים ורעננים יהיו : טז להגיד
כירישר יהוה צורי ולא-עולתה בו :

צג.

זה המזמור נאמר על ימות המשיח באותו סעם ילבש הקב"ה גאית ומה יתגאה לפניו אדם כמו שעשה נכוכדנצר ופרעה וסנריב :

א יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אפי
תכון תבל בלתי-מוט : ב נכון כסאך מאז מעולם
אתה : ג נשאו נהרות | יהוה נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים : ד מקלות | מים רבים אדירים
משבריים אדיר במרום יהוה : ה ערתיך | נאמנו
מאד לביתך נאווה-קדש יהוה לארץ ימים :

צד.

תפלה נוראה ונפלאה לכל יחיד על הנאילה ומוסר גדול :

א אל-נקמות יהוה אל נקמות חופיע : ב הנשוא
שפט הארץ השב גמול על-גאים : ג עדימתי רשעים |
יהוה עדימתי רשעים יעלוז : ד יביעו ידברו עתק
יתאמרו כל-פעלי און : ה עמך יהוה ידכאו ונחלתך
יענו : ו אלמנה וגר יחרגו ויתומים ירצחו : ז ויאמרו
לא יראה-יה | ולא-יבין אלהי יעקב : ח בינו פוערים
פעם ובסילים מתי תשכילו : ט הנטע און הלא ישמע
אם-יצר עין הלא יביט : י היסר גוים הלא יוכיח
המלמד אדם רעת : יא יהוה ידע מחשבות אדם כיר-
המה תבל : יב אשרי הגבר אשר-תיסרנו יה ומתורתך
תלמדנו : יג להשקוט לו מימי רע עד יפרה לרשע
שחת : יד כי | לא-ימש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב :
טו כיר-עדי-צדק ישוב משפט ואחריו כל-ישרי-לב :
טז מירקום לי עסימרים מירית-צב לי עסיפ-עלי און :
יז לולי יהוה עזרתה לי כמעט | שכננה דומה נפשי :
יח אם-אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני : יט ברכ
שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי : כ תיחברך
כסא הוות יצר עמל עלי-חק : כא יגדו על-נפש צדיק
ודם נקי ירשיעו : כב ויהי יהוה לי למשגב ואלהי
לצור מחסי : כג וישב עליהם | את-אונם וברעתם
יצמיתם יצמיתם יהוה אלהינו :

צה.

מדבר על העתיד הואך איש אל אחיו ידבר לבו נרננה ונשכח לה' על הניסים שעשה לנו :

א לבו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו : ב נקדמה
פניו בתודה בזמרות נריע לו : ג כי אל גדול יהוה
ומלך גדול על-כל-אלהים : ד אשר בידו מחקר-
ארץ ותועפות הרים לו : ה אשר-לזו הים והוא עשהו
ויבשת ידיו יצרו : ו באו נשתחוה ונכרעה נברכה
לפני-יהוה עשנו : ז כיר-הוא אלהינו ואנחנו עם
מרעיתו וצאן ידו היום אם-בכלו תשמעו : ח אל-
תקשו לבבכם כמריבה כיום מפה במדבר : ט אשר
גסוני אבותיכם פחננוני גסראו פעלי : י ארבעים
שנה | אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא-
ידעו דרכי : יא אשר-נשבעתי באפי אם-יבאון
אל-מנוחתי :

צו.

עוד יאמרו איש אל אחיו באו ונשירה לה' :

א שירו ליהוה שיר חדש שירו ליהוה כל-הארץ :
ב שירו ליהוה ברכו שמו בשירו מיום-ליום ישועתו :
ג ספרו בגוים כבודו בכל-העמים נפלאותיו : ד כי
גדול יהוה ומהלל מאד נורא הוא על-כל-אלהים :
ה כי | כל-אלהי העמים אלהים ויהוה שמנים עשה :
ו הודו-הודו לפניו עז ותפארת במקדשו : ז הבו ליהוה
משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז : ח הבו ליהוה
כבוד שמו שאוי-מנחה ובאו לחצרותיו : ט תשתחו
ליהוה בהדרת-קדש חילו מפניו כל-הארץ : י אמרו
בגוים | יהוה מלך אף-תכון תבל בלתי-מוט ירין
עמים במישרים : יא ישמחו השמים ותגל הארץ
ירעם הים ומלאו : יב יעלו שרי וכל-אשר-בו אז
ירננו כל-עצמיהו : יג לפני יהוה | כי בא כי בא
לשפט הארץ ושפט תבל בצדק ועמים באמונתו :